

Aturem-ho!

Gener 2009

40.000 exemplars

Distribució gratuïta

PUBLICACIÓ DE SUPORT AL POBLE PALESTÍ I PEL BOICOT A L'ESTAT D'ISRAEL

El moviment
contra la guerra
crida al boicot
per acabar amb
l'apartheid
i l'ocupació
a Palestina

El mur a Neve Dekalim

RAUL GALLEGO

SUMARI

PÀG. 2 La societat civil palestina crida al boicot, la desinversió i la sanció internacional d'Israel + Entrevista a Salam al-Maslamani, de l'Associació Catalana de Palestins. **PÀG. 3** La Generalitat limita la seva postura per mantenir els acords amb Olmert + Europa, pri-

mer proveïdor i el segon client d'Israel + Impulsen una querrela per la mort de civils a causa d'atacs israelians. **PÀG. 4** El boicot comercial esdevé una eina clau per la causa Palestina + El boicot cultural, esportiu i acadèmic una forma més de protesta. **PÀG. 5** La soli-

daritat amb Palestina assenyalen també el 'filiosionisme català' + El paper dels civils per evitar els genocidis. **PÀG. 6** Prou armes a Israel. **PÀG. 7** L'Estat d'Israel, un apartheid? Les lleis i polítiques hebrees + Un mur il·legal que exigeix depurar responsabilitats.

>>> Aquesta publicació és una iniciativa de la **Campanya Catalana pel Boicot, les Sancions i les Desinversions a Israel** en coordinació amb el **Setmanari Directa**. Arran de la greu situació que es viu a la Franja de Gaza, s'ha creat una àmplia campanya de mobilitzacions que ara vol apuntar directament al boicot, les desinversions i les sancions contra l'Estat d'Israel com una forma més efectiva per aconseguir aturar la massacre. Les vuit pàgines que tens a les mans volen contribuir a aquesta sensibilització dins la societat civil catalana.

CAMPANYA CATALANA PEL BOICOT, LES SANCIONS I LES DESINVERSIONS A ISRAEL
www.palestina.cat
 C/Leopoldo Àlars núm. 12 08012 Barcelona

www.setmanaridirecta.info
directa@setmanaridirecta.info
 Tel.: 935 270 982
 Mòbil: 661 493 117
 C. Juan Ramón Jiménez 22
 08902 Hospitalet de Llobregat

ISRAEL NO RESPECTA ELS DRETS HUMANS

La societat civil palestina crida al boicot, la desinversió i la sanció internacional d'Israel

⇒ AGNÈS TORTOSA
 /Barcelona/

Quatre anys després de la històrica sentència del Tribunal Penal Internacional de la Haia que va considerar il·legal el mur de separació que s'alça sobre territori palestí, Israel continua construint-lo i menystenint la decisió. Trenta anys després de l'ocupació israeliana sobre Cisjordània, Jerusalem est, la Franja de Gaza i l'altiplà del Golan sirí, Israel continua expandint i creant noves colònies jueves i fa poc ha annexionat de facto àmplies zones de Cisjordània precisament mitjançant el mur.

Aquests són els arguments amb què arrenca el manifest de la societat civil palestina, signat ara fa tres anys i reafirmat recentment, on es demana un ampli boicot internacio-

També conviden les "persones conscients" d'Israel a donar suport a la crida

nal a Israel. El text també fa referència a la complicada situació que viu la gent refugiada: "cinquanta anys després que l'Estat d'Israel s'edificés principalment sobre l'expulsió dels palestins i l'apropiació de les seves terres, la majoria dels palestins són refugiats i la major part apàtrides". A més, subratlla que "el sistema israelià de discriminació racial contra els seus mateixos ciutadans àrabs es manté intacte".

Inspirats per la lluita del poble sud-africà contra l'apartheid i atenent "l'esperit de la solidaritat, la integritat moral i la resistència a la injustícia i l'opressió", 171 entitats representants de la societat civil palestina han signat una nova crida dirigida a les organitzacions de la societat civil internacional i a la "gent de consciència d'arreu del món" perquè imposi boicots i desinversions contra Israel, de la mateixa manera que es va fer amb Sud-àfrica a l'època de l'apartheid. Apel·len tota la ciutadania a pressionar els governs perquè imposin embargaments i sancions contra Israel. També conviden les "persones conscients" d'Israel a donar suport a aquesta crida, "en nom de la justícia i d'una pau genuïna".

Els signants conclouen que "ateses les violacions persistents del Dret Internacional per part d'Israel i que, des de 1948, centenars de resolucions de l'ONU han condemnat les polítiques il·legals, colonials i discriminatòries israelianes"; "atès que totes les formes d'intervenció i intermediació internacional han fracassat a l'hora de convèncer o obligar Israel a complir el dret humanitari, respectar els drets humans fonamentals i aturar l'ocupació de Palestina i l'opressió de la seva gent", i "atès que les persones conscients de la comunitat internacional històricament han assumit la responsabilitat moral de combatre la injustícia" -com ho exemplifica la lluita per abolir l'apartheid a Sud-àfrica- el poble palestí ha de demanar el boicot, les desinversions i les sancions com a via de pressió efectiva vers el govern d'Israel.

ENTREVISTA A SALAM AL-MASLAMANI PRESIDENTA DE L'ASSOCIACIÓ CATALANA DE PALESTINS

"Només el racisme contra els àrabs pot explicar que la desproporció de víctimes no es tingui en compte"

⇒ MARC JAMAL
 /Barcelona/

Com viviu les notícies que arriben des de Gaza?

Estem desolats. Tenim familiars a Gaza, tots coneixem víctimes de la tragèdia. Són dies molt tristos per nosaltres, molt tristos. L'escala de barbàrie israeliana sembla no tenir límit. Estem horroritzats pel que està passant, però ni així no han aconseguit robar-nos l'esperança d'un futur de pau i llibertat. Creu-me, el poble palestí volem i necessitem la pau i la llibertat més que ningú. El món ha d'obligar l'Estat d'Israel a complir les resolucions de les Nacions Unides. Si Israel fa el que fa, si comet crims de guerra monstruosos, si sotmet la població al límit de morir de fam durant mesos de setge, si ara intensifica la massacre contra els palestins, és perquè el govern d'Israel sap que compta amb la complicitat de la resta de potències mundials, principalment amb el suport nord-americà, però també dels governs europeus.

Què és el que demaneu?

Volem el que sempre hem demanat i el que es mereixen tots els pobles, els palestins inclosos. Volem viure en pau i dignitat. És per això que hem d'atacar les arrels del conflicte: hem d'acabar amb l'ocupació militar israeliana de tots els territoris palestins. L'ocupació només acabarà quan el món digui a Israel que ja n'hi ha prou.

"Ens sentim molt recolzats per la majoria del poble català"

Nosaltres no volem actuar amb odi ni amb venjança. No volem per als habitants de Tel Aviv el grau de sofriment, mort i misèria que estan patint els palestins a Gaza. El que demanem és que Israel compleixi amb el dret internacional, que aturi la massacre immediatament i que posi fi a l'ocupació. Quan escolto comentaristes que intenten repartir la culpa i la responsabilitat a parts iguals entre palestins i israelians, m'indigno. Qui té un exèrcit? Qui és el país ocupant i qui és el poble ocupat? Qui pateix una aclaparadora majoria de víctimes? Quants milers de víctimes palestines faran falta perquè es reconegui la profunda injustícia de l'ocupació? Només el racisme contra els àrabs pot explicar que la desproporció de víctimes no es tingui en compte. Amb tot el que està passant, els que tenen el coratge de culpar els palestins o bé són cecs o bé amaguen interessos inconfessables.

Creus que la majoria de catalans pensen així?

No, no, en absolut. Per sort, els qui busquen excuses per justificar els crims de guerra israelians són una

ALBERT GARCIA

minoria. Ens sentim molt recolzats per la majoria del poble català. La societat civil catalana ens ha donat mostres molt clares de suport. Per nosaltres, els palestins, aquestes mostres de suport són molt necessàries perquè ens ajuden a mantenir viva l'esperança. Cal recordar que aquestes mostres de solidaritat de Catalunya amb els palestins no són noves. Sobretot des de la primera Intifada, ara ja fa més de vint anys, hem rebut un recolzament reiterat que ens han ajudat a suportar la tragèdia i a sentir-nos acollits a Catalunya.

Com podem ajudar el poble palestí?

Hem d'intentar transformar el suport social i de carrer que té la causa palestina en un suport polític i efectiu per a la causa de la pau a la Mediterrània, que actualment és el mateix que dir la causa contra el règim d'apartheid i colonialista israelià. Per això tenim un precedent històric de moviment internacional de boicot, que va contribuir de manera decisiva en la fi d'un altre règim d'opressió racista: la Sud-àfrica de l'apartheid. El moviment internacional d'aïllament comercial i diplomàtic va ser decisiu perquè caigués el règim racista. No és casualitat que la Sud-àfrica de l'apartheid comptés amb el suport entusiasta d'Israel, fins i tot en les pitjors hores del boicot internacional. I tampoc no és casualitat que la recent endegada Campanya Internacional pel Boicot, les Sancions i les Desinversions contra Israel (BSD) s'inspiri precisament en aquesta mateixa experiència.

Quins són els punts més importants de la Campanya de Boicot a Catalunya?

La campanya internacional -a la qual s'ha sumat el moviment contra la guerra de Catalunya- ha de pressionar la Unió Europea perquè apliqui sancions, començant per la suspensió de l'Acord de Comerç preferencial entre la UE i Israel. En l'àmbit estatal, hem d'aconseguir que el govern espanyol deixi de comprar i vendre armes a Israel. Pel que fa a la Generalitat, hem de denunciar el foment de les relacions comercials amb Israel que impulsen els departaments de Vicepresidència i d'Innovació, Universitats i Empresa. També hem de demanar als departaments de cooperació al desenvolupament que denunciïn a les ins-

"Hem de denunciar el foment de relacions comercials amb Israel que impulsa la Generalitat"

tàncies pertinents la destrucció per part d'Israel d'infraestructures civils finançades amb diners públics. Finalment, el conjunt de la societat civil -i molt especialment els sindicats- hem d'impulsar una campanya de boicot als productes israelians i als actes culturals, acadèmics i esportius israelians. Pensem que ha arribat el moment de passar de la indignació moral a l'acció efectiva. La urgència és tan gran que no ens queda altre remei.

CATALUNYA CAROD I HUGUET ENFORTEIXEN LA COOPERACIÓ AMB ISRAEL

La Generalitat prioritza la col·laboració abans que condemnar l'agressió

AGNÈS TORTOSA /Barcelona/

L'executiu català es troba entre l'espasa i la paret. L'actual massacre de la població civil de la Franja de Gaza, amb un balanç provisional de 750 morts i 3.600 persones ferides, ha desencadenat una allau de condemnes i crítiques de la pràctica totalitat del teixit associatiu del nostre país. Tot i això, les declaracions públiques de Montilla, Nadal o Carod s'han centrat a demanar negociació i diàleg, tot evitant una condemna directa de la matança provocada pels militars israelians.

La recent designació de Barcelona com a seu de la Unió per la Mediterrània va ser fruit d'una llarga negociació amb Israel

La clau d'aquesta tibesa institucional cal buscar-la en l'estratègia, iniciada durant el 2008, del govern català de consolidar la cooperació amb Israel. De fet, la recent designació de Barcelona com a seu de la Unió per la Mediterrània va ser fruit d'una llarga negociació per aconseguir que Israel no vetés la candidatura. Jordi Hereu, José Montilla i el ministre d'Afers Exteriors Miguel Àngel Moratinos van negociar durant setmanes amb Shimon Peres i amb el cos diplomàtic hebreu. Finalment, van aconseguir que, l'edifici del Palau Reial de Pedralbes fos escollit com a seu permanent d'aquesta iniciativa en el marc mediterrani, però no se sap quines van ser les contrapartides.

Així mateix, el vicepresident Carod-Rovira i el conseller d'Innovació, Universitats i Empresa, Josep Huguet, van viatjar a Tel Aviv el mes de novembre passat. Hi van anar acompanyats d'una àmplia delega-

Encadenades a la seu del Departament d'Innovació Universitats i Empresa per demanar el trencament dels acords comercials

Concentració a la plaça de Sant Jaume de Barcelona el 4 de gener

ció d'empresaris amb l'objectiu de lligar negocis amb l'empresariat jueu. Els dos polítics catalans van agrair personalment a Peres la seva mediació, fruit de la qual Barcelona serà el lloc de trobada política de 43 països de la riba mediterrània.

Les relacions, però, ja vénen de lluny. Fa vint anys, el govern de Jordi Pujol va signar -també amb Shi-

mon Peres, que aleshores era ministre d'afers exteriors- acords bilaterals de cooperació comercial. En aquell moment, Pujol va definir el sionisme com "un mecanisme d'autodefensa que havia preservat la identitat d'un poble". Els creusos d'arròs i la producció de peixos del delta de l'Ebre van ser els primers productes beneficiats per aquells

pactes entre governs i empreses. Després s'hi afegirien les truites del riu Segre i una llarga llista d'exportacions. De mica en mica, així és com part de la comunitat jueva a Catalunya, les empreses amb seu a Israel i les institucions catalanes han anat establint una dependència bilateral basada en la dependència dels negocis conjunts.

ESTAT ESPANYOL JUSTÍCIA Impulsen una querrela per la mort de civils a causa d'atacs israelians

DAVID BONDIA GARCIA /Barcelona/

Aquests dies, quan encara cauen bombes sobre Gaza -en part venudes per la indústria armamentista espanyola- i diàriament estan morint civils innocents palestins, qualificats com a *dannys col·laterals* de la guerra contra el terrorisme per part dels dirigents polítics de l'Estat d'Israel, el Centre Palestí de Drets Humans ha presentat una querrela a l'Audiència Nacional espanyola contra els responsables directes de la mort, l'any 2002, de sis palestins en un acte més del terror perpetrat per l'Estat d'Israel sobre la població civil palestina. Així, aquesta demanda que té com a origen l'atac que es va produir el 22 de juliol de 2002 -quan un avió de combat israelià F-16 va llençar una bomba d'una tona al barri d'Al Daraj- s'ha produït al mateix moment que quasi tota la societat civil internacional veu amb escepticisme les complements declaracions diplomàtiques d'aquells dirigents mundials que desconeixen la humiliació que suposa viure a la que molts anomenen "la presó més gran del món". L'únic territori del món on es nega que la població civil en fugi per escapar del conflicte -ja que els passos fronterers estan tancats- es diu Gaza.

L'únic lloc del món on es nega que la població civil en fugi per escapar del conflicte es diu Gaza

Si es mira amb perspectiva, apreciem que, davant els òrgans jurisdiccionals espanyols i en virtut del principi de la competència universal -que permet l'enjudiciament dels responsables de fets delictius contra els interessos de la comunitat internacional, més enllà de la nacionalitat de la víctima i del territori on s'hagin comès-, es va intentar jutjar Pinochet, es va condemnar Adolfo Sciligo i hi ha causes pendents per violacions dels drets humans al Tibet, a Guatemala, al Sàhara... La idea de la querrela és que la justícia també es faci ressò de les violacions dels drets humans comeses per Israel.

Com a afegit a la proposta, el fet que encara caiguin bombes sobre Gaza i diàriament morin civils innocents, ha fet que els promotors de la demanda es plantegin ampliar la querrela per incloure-hi els noms dels actuals dirigents i executors israelians que tenen responsabilitats en els assassinats en massa de Gaza. Una ampliació que, en un futur i depenent de la conjuntura, podria exigir també les responsabilitats dels dirigents polítics mundials que han ignorat, segons els moviments internacionalistes, que cal fer efectiu el principi que estableix que l'obligació de protegir no correspon només a la potència ocupant, sinó també a tota la comunitat internacional.

ECONOMIA LES RELACIONS COMERCIALS ENTRE LA UE I ISRAEL SÓN PREFERENCIALS I FRAUDULENTES

Europa, primer proveïdor i el segon client d'Israel

PAU LLONCH /Sabadell/

La Unió Europea és el principal proveïdor comercial d'Israel. El 40% de les importacions israelianes vénen de la comunitat europea -primer proveïdor a escala mundial- i el 30% de les exportacions d'Israel estan destinades a Europa -que és el segon client més gran d'Israel. Des de 1990 fins al present, en el marc de l'Associació Euromediterrània i de l'Acord de Lliure Associació, les importacions i exportacions entre les dues parts s'han triplicat. Avui dia, la

cooperació entre la UE i Israel es tradueix en nombrosos acords.

En el terreny econòmic, la UE i Israel van signar l'acord euromediterrani l'any 1995. Aquest acord té unes clàusules que són violades sistemàticament, com "el respecte dels principis democràtics i dels drets humans, que inspira la seva política interior i exterior" (art. 2) o "s'erigeixen els principis de la Carta de les Nacions Unides, en particular al respecte dels Drets Humans i a la democràcia (preàmbul) com a base a tota relació".

Avui dia, Israel exporta productes fabricats a les seves colònies a

Europa i es beneficia fraudulentament d'un règim preferencial. A més,

L'acord euromediterrani té unes clàusules que són violades sistemàticament

deixar que Israel inlogui els seus assentaments il·legals com a part del territori de l'Estat indueix que la UE no compleixi la seva adhesió a:

1. La prohibició consuetudinària en contra de l'annexió unilateral del territori ocupat per una potència ocupant.
2. La IV Convenció de Ginebra, que estipula -article 49 paràgraf 6- que "la potència ocupant no podrà efectuar l'evacuació o el trasllat d'una part de la seva pròpia població civil al territori ocupat per ella".
3. Les resolucions del Consell de Seguretat de les Nacions Unides 242 i 338, que no reconeixen els territoris ocupats com a part de l'Estat d'Israel, ja que són territoris adquirits per la força.

QUÈ PODEM FER? MARQUES COM L'AIGUA EDEN O LA COOPERATIVA ABACUS COMERCIEN AMB ISRAEL

El boicot comercial esdevé una eina clau per la causa Palestina

↳ JACOB MONTSECH
/Cisjordània/

El boicot comercial a Israel, impulsat des d'organitzacions internacionals i catalanes solidàries amb la causa palestina, es refereix a la crida a les consumidores individuals i a les institucions perquè no comprin productes israelians i a les empreses perquè no els venguin. Els productes israelians que es comercialitzen a l'Estat espanyol són sobretot fruites i verdures, vins, cosmètics, joguines, tecnologia per l'agricultura i patents tecnològiques. Tot i que costa força trobar productes israelians adequats per al boicot comercial -identificables, de fàcil substitució i de consum popular-, darrerament s'han dut a terme algunes

Es tracta que el sector dels negocis israelià percebi que l'ocupació, la colonització i l'apartheid són perjudicials pels seus negocis

campanyes. En són un exemple la marca Eden -sortidors d'aigua per oficines, Abacus -joguines israelianes- o la compra de material tecnològic israelià per als instituts de secundària per part del

SECTOR	PRODUCTES	MARCA O IMPORTADOR
Alimentació	Dàtils, mangos, melons, avocat ecològic, vi Mizrahi Wines	CARMEL, FRUITS CMR
	Aigua mineral: garrafes per a sortidors públics	EDÉN
	Fruïtes i verdures: patates varietat Mondial, alcovats, pipes, dàtils, kumquat, melons, litxis, magranes, mandarines, raim, caramboles, mangos, moniatos, blat de moro, pebrot	CULTIVAR, CAPO SA, LZR LAZARO, AGREXCO
Agricultura	Llavors	ZERAIM GEDERA, POLYSACK, HAZERA GENETICS
	Productes fitosanitaris i fertilitzants	MAGAN, MULTI K, HAIFA CHEMICALS, BASAMID, MAKHTESHIM, DESHEN GAT,
Agroindústria	Menjar per al bestiar, equips de regadiu, plantes tèxtils cotoneres, escorxadors d'aus, envasat i processat de fruites i hortalisses, centres de processos de dades.	MILONOT, NETAFAIM, ESHET-EYLON, AMGAT, TANDI, NAAN, ARKAL, AGROMETZER
Cosmètics	Crems, sals i locions	AHEVA
Electrodomèstics	Aparells d'aire condicionat	ELECTRA, JOHNSON, WHITE WESTINGHOUSE i AIRWELL
	Màquines de depilació i massatge	EPIADY
Neteja i drogueria	Fregall de níquel	NANAS (FIDESA)
Roba	Roba de les marques: Marks&Spencer, Gap, Kmart, C&A, Nike, Hugo Boss, Polo Ralph Lauren, Sara Lee	DELTA GALIL IND. LTD.
	Roba interior: Victorias secret, Warnaco, The Gap, Nike	TEFRON
	Banyadors	GOTTEX
Diversos	Fotomatsos i altres instal·lacions recreatives de carrer	TECNOTRON

Departament d'Educació de la Generalitat, que finalment no es va realitzar.

EL BOICOT SILENCIOS

Actualment, poques empreses i institucions afirmen públicament que fan boicot a Israel per temor a les reaccions sionistes. El que s'està produint és un *boicot silenciós*: fer boicot sense declarar-ho públicament.

Però, els promotors de la iniciativa afirmen que no es tracta tant que una empresa no vengui productes israelians, com que el proveïdor israelià s'adoni que els seus productes són rebutjats a causa de la política del seu govern. Dit d'una altra manera, que el sector dels negocis israelià percebi que l'ocupació, la colonització i l'apartheid són perjudicials pels seus negocis,

per tal que tingui un interès objectiu a posar-hi fi. No es tracta, doncs, d'una guerra econòmica que pretengui *arruïnar Israel*, sinó d'una guerra d'idees, una guerra per les consciències, que es lliura en el terreny econòmic. De fet, les impulsores de la protesta creuen que el primer pas per fer efectiu el boicot a Israel és que una administració o una empresa no adqui-

reixi un producte israelià i així estendre la percepció que la *marca Israel* és controvertida i provoca oposició.

D'altra banda, les mateixes promotores consideren que la campanya anomenada per al Boicot, les Desinversions i les Sancions (BDS) és molt important per mobilitzar les consciències i la solidaritat amb Palestina. Vol ser una resposta a: Què podem fer des d'aquí per ajudar el poble palestí? Pregunta que tantes persones i organitzacions solidàries es plantegen. Les organitzacions que impulsen la campanya també destaquen la importància que el boicot, d'alguna manera, *arribi* a Israel. Per exemple, que un artista o un acadèmic declini una invitació, que una empresa catalana comuniqui a un proveïdor israelià que els seus productes susciten rebuig, que a la televisió israeliana vegin banderes palestines a les grades durant els partits del Maccabi...

EL 729 AL CODI DE BARRES

L'EAN-13 és el sistema de codificació per classificar productes més estandaritzat. En aquest codi, el primer grup numèric -de dues o tres xifres- indica un país. L'empresa que codifica un producte, no necessàriament el fabricant, hi posa el codi numèric de l'organització nacional a la qual està associada. El 729 és el codi que atorga la Israeli Barcode Association. Per tant, la xifra 729 del codi de barres indica que un article ha passat per Israel en algun moment del seu procés de producció o de distribució.

EL BOICOT CULTURAL, ESPORTIU I ACADÈMIC UNA FORMA MÉS DE PROTESTA

La resposta al joc brut de l'apartheid israelià

↳ DAVID KARVALA
/Barcelona/

Un instrument que podria tenir un efecte prou important contra l'apartheid que pateix la població palestina és, segurament, el boicot cultural, esportiu i acadèmic cap a Israel. Tot i això aquest, ara mateix, generaria amb molta probabilitat confusió entre la pròpia gent que simpatitza amb la causa palestina, segons els seus defensors. Tanmateix, els mateixos promotors creuen que molts d'aquests dubtes són de fàcil resolució si es considera l'ús del boicot contra l'altre gran exemple històric d'apartheid, Sud-àfrica.

En aquella ocasió, el boicot cultural va suposar que cap artista mitjanament progressista actués en aquell país. El boicot esportiu, per la seva banda, va significar que qualsevol gira esporti-

va d'una selecció sud-africana al nord d'Europa es rebés amb manifestacions, invasions del camp de joc, etc. fins al punt que les seleccions sud-africanes van quedar excloses dels jocs olímpics. Tot plegat va significar un cop molt dur per la imatge de *normalitat* que intentava transmetre el règim racista i va contribuir al desprestigi de l'apartheid.

Sud-àfrica va ser l'altre gran exemple d'aquest tipus de boicot

L'Estat israelià utilitza la seva presència en els àmbits cultural, esportiu i acadèmic per promoure's com una societat normal i els promotors de la protesta defensen que aquest tipus de boicot contribueix a qüestionar aquesta

falsa normalitat. Asseguren també que, com a país que practica l'apartheid contra els seus ciutadans palestins i les agressions contra els refugiats, hauria de ser inimaginable que un artista, escriptor o cineasta... cedís les seves obres o accedís a actuar a Israel.

De fet, dins l'àmbit esportiu, ja s'han dut a terme protestes. Un exemple s'ha produït durant partits de bàsquet del Barça contra l'equip israelià del Maccabi. Els Mossos d'Esquadra -en col·laboració amb l'agència d'intel·ligència israeliana del Mossad- van detenir unes activistes que mostraven banderes palestines, malgrat els crits a favor de Palestina de molts culés. Les persones responsables de la protesta van ser sancionades amb multes. Així mateix, el 6 de gener, a Turquia, un partit de bàsquet entre el Telekom d'Ankara i l'equip israelià Bnei Hasharon es va haver de suspen-

dre, davant els crits multitudinaris de: *Israel, assassi!*

Finalment, existeix el boicot acadèmic que, de vegades, ha provocat preocupació respecte a la llibertat acadèmica. Davant de les pors a atacar la llibertat acadèmica, els promotors del boicot exposen que primer s'hauria de preguntar amb quina llibertat acadèmica compta una estudiant palestina que no pot accedir als seus estudis a causa dels *checkpoints*... o perquè ha mort sota les bombes d'Israel. Més enllà d'aquesta pregunta prèvia, el boicot no consisteix en impedir l'intercanvi d'idees, asseguren. El quid és que moltes universitats israelianes contribueixen de forma im-

portant i directa a l'ocupació de Palestina. Per exemple, amb els sistemes de control biomètric -del qual Israel és un líder mundial- pels *checkpoints* i sistemes de detecció de moviments per al mur de Cisjordània. És per això que els defensors del boicot veuen obvi que una universitat catalana no tingui relacions institucionals amb una entitat israeliana que dedica part dels seus recursos a fer aquest tipus d'activitats.

Així doncs, les promotores d'aquest boicot cultural, esportiu i acadèmic veuen aquesta forma de protesta com una mesura clau per contribuir a crear una consciència col·lectiva sobre el que succeeix a Palestina.

MITJANS DE COMUNICACIÓ TERTULIANS I ARTICULISTES DEFENSEN PÚBLICAMENT LA MASSACRE A GAZA

La solidaritat amb Palestina assenyala també el 'filosionisme català'

↳ JOSEP MARIA NAVARRO
/Barcelona/

Des de l'aparició del conflicte palestí, el moviment internacionalista i de solidaritat amb Palestina sempre ha tret pit pel fet de no fer d'inquisidors ni assenyalar ningú, tingui les opinions que tingui. La frase "Tothom té el dret de ser amic de qui vulgui i d'opinar el que vulgui" resumiria el pensament de les entitats solidàries. Ara bé, arribats a la situació actual, amb un genocidi en marxa a la zona de Gaza, amb una barbàrie desfermada amb tanta crueltat sobre una població atrapada en un gueto amb tanta irracionalitat i brutalitat...

Gosaríem dir això dels partidaris dels crims planificats?

Arribats ja a un punt que consideren "sense retorn de violència i mataença", les entitats solidàries amb el poble palestí denuncien i identifiquen el que consideren apologistes catalans de tanta destrucció i violència. Persones que, segons el moviment internacionalista, tenen totes les tribunes periodístiques al seu abast per mentir, dir veritats a mitges i, sobretot, insultar les persones que són solidàries amb un poble màrtir. Alguns exemples són les frases "Monos aulladores de Gibraltar", una perla de Pilar Rahola (*La Vanguardia*, 7-01-2009) i "No és un

atac desproporcionat", deia Vicenç Villatoro (*Avui*, 7-01-2009).

La llista de personatges és llarga. A més dels esmentats, d'entre els més coneguts trobem: Joan B. Culla, Miquel Sellarés, Jaume Renyer, Lluís Bassat... La idea clau que utilitzen aquest seguit de personatges públics catalans és que una democràcia ha de defensar-se dels seus agressors *feixistes*. És a dir, que el poble palestí, expulsat de la seva terra, assetjat i assassinat cada dia no pot resistir els seus agressors. El moviment solidari amb Palestina creu que els apologistes basen la seva argumentació en el fet que "qui es resisteix és, doncs, això... feixista, o tal vegada fonamentalista -que és el sinònim a la mode entre la intel·lectualitat moderna i progressista".

Els defensors catalans a ultrança d'Israel s'aixopluguen en diferents organitzacions -Associació de Relacions Culturals Catalunya-Israel (ARCCI), Fundació Acta-, i desenvolupen i sense entrebancs el seu paper de *lobby sionista* als mitjans de comunicació, als partits polítics, entre l'empresariat català i cert associacionisme catalanista.

Mentrestant, les entitats solidàries amb el poble palestí consideren que és imperdonable que aquestes persones gaudeixin tranquil·lament dels honors de ser considerats com a demòcrates, benpensants, gent mesurada en les seves opinions, gent de bé... De fet bona part de les solidàries reflexionen: "Sens dubte! Gent de bé? Gosaríem dir això dels apologistes dels crims serbis durant la darrera guerra dels Balcans? Gosaríem dir això dels naga-

Jaume Renyer

Miquel Sellarés

Joan B. Culla

Pilar Rahola

Lluís Bassat

Vicenç Villatoro

cionistes dels crims nazis contra els jueus europeus durant la Segona Guerra Mundial? Gosaríem dir això dels partidaris dels crims planificats o tal vegada genocidis? Com qualificariem els *supporters* dels militars argentins i xilens al llarg de les dictadures criminals en aquells països?"

Tot això fa que diverses veus plantegin una qüestió: "Què fa que s'acceptin tranquil·lament les opinions dels

que alguns anomenen *nostrats filosofionistes*". Segons opinions del moviment internacionalista tot plegat s'explica per l'arabofòbia i la islamofòbia compartida per una part considerable del nostre *establishment polític*, mediàtic, cultural i empresarial. Davant d'aquest fet, les solidàries amb Palestina asseguruen que cal dir "Prou! Prou de callar, de no dir les coses pel seu nom, d'acceptar democràticament l'opinió

d'aquells que -cofois- riuem els assassinats selectius i els desgraciats danys col·laterals entre la població civil". Ara doncs, tot i que no volen treure el dret a ningú d'expressar-se fins i tot a favor dels assassins sionistes, les internacionalistes reclamen tenir el dret d'expressar lliurement el que pensen. I una d'aquestes idees és que "els i les filosofionistes catalans són còmplices de genocidi, de tortures i de neteja ètnica".

SOLIDARITAT INTERNACIONAL LA PROTECCIÓ DELS CIVILS

El paper dels civils per evitar els genocidis

↳ MARTÍ OLIVELLA
/Barcelona/

Des de finals d'agost, cinc vaixells amb equips internacionals organitzats per www.freegaza.org han aconseguit trencar el setge de Gaza per mar imposat pel govern israelià des de fa 40 anys. El sisè vaixell ha estat greument atacat, el 30 de desembre, en aigües internacionals per la marina israeliana i s'ha hagut de desviar cap al Líban. Aquesta setmana s'ha anunciat el recorregut del setè vaixell. Una desena d'internacionals del cinquè viatge s'ha quedat a Gaza durant l'atac israelià i estan fent tasques de civils no violents. Entre ells, Alberto Arce, que també va participar en una acció de civils al sud del Líban durant la guerra de l'estiu de 2006.

Mentre Israel no aturi la seva violència hem de concretar molt més les accions de no cooperació amb els nostres governs i empreses (boicot, desinversió, sancions, embargaments...). I també cal organitzar uns serveis civils de pau amb persones -internacionals- entrenades i amb els recursos adequats per poder protegir els civils en situacions de violència extrema, de genocidi o de crims contra la humanitat, com fan les accions de Free Gaza i del Moviment Internacional de Solidaritat (ISM).

Boicot esportiu a Anglaterra i protestes a Irlanda, Suècia i Turín (Itàlia).

MILITARISME CAL ATURAR LES RELACIONS ENTRE L'ESTAT ESPANYOL I ISRAEL

Prou armes a Israel

⇒ ALEJANDRO POZO

Investigador del Centre d'Estudis per a la Pau J. M. Delas de Justícia i Pau

⇒ LUCA GERVASONI I VILA

Codirector del Programa de No violència Activa i Construcció de Pau de NoVA

⇒ RAFAEL GRASA

Professor de Relacions Internacionals de la UAB

⇒ ALBERT CARAMÉS

Investigador de l'Escola de Cultura de Pau

“**P**erò què pensa fer per tal que s'acabi aquest infern?”, demanarien els habitants de la franja de Gaza si haguessin escoltat les últimes declaracions del president del Govern espanyol. Zapatero va expressar voluntats i intencions: crides a la raó, disposició a vetllar un alto el foc, intenció de contribuir a estabilitzar la regió, voluntat d'enviar ajuda, etc... Però no hi ha res que pugui fer el govern -sense dependre de tercers- per posar fre als bombardejos, a l'ofensiva, a tota aquesta mort i desgràcia?

El fet que, durant el mateix període, aquest material militar fos susceptible de ser utilitzat per la mort de més de 1.500 palestins no va ser argument suficient

Mentre esperem la resposta, volem fer una demanda urgent: que el Govern aturi la venda de material militar a l'Estat d'Israel. Això és el

que li exigim més de 150 entitats, partits polítics, sindicats i ONG. Demanem no ser còmplices -per acció o per omissió- d'un exèrcit i unes autoritats polítiques que cometen i emparen greus violacions del dret internacional. Demanem no cooperar amb un exèrcit que està bombardejant escoles, hospitals i mesquites, que manté un setge criminal i una ocupació militar des de fa 40 anys. Que el Govern aturi les relacions comercials militars pot semblar una opció ètica o de coherència; especialment en el context actual. Però no tan sols això. És una exigència legal: també suposa, des de la perspectiva dels centres d'investigació de pau més prestigiosos, un incompliment de la legislació espanyola i europea en matèria de venda d'armes.

Les relacions militars i de seguretat entre l'Estat espanyol i Israel

Però quines són les relacions entre l'Estat espanyol i Israel en matèria militar? D'acord amb Yitzhak Soroka, exconseller en cap de la delegació del Ministeri de Defensa d'Israel a l'Estat espanyol: “Les relacions entre ambdós països en l'àmbit de la defensa es poden qualificar de més que bones, de gran qualitat i solidesa”. Tot i que l'Estat espanyol no és un dels principals socis d'Israel en matèria militar, sí que se'n considera una mercat amb bones perspectives. En paraules del substitut de Soroka: “La mitjana anual de volum de negoci entre les empreses israelianes i les espanyoles se situa entre els 50 i els 70 milions de dòlars”. Tot plegat, es manifesta en la presència d'un departament encarregat de l'exportació d'armes a l'ambaixada israeliana a Madrid o a la conselleria espanyola d'interior a Tel Aviv creada recentment!

Entre els anys 2000 i 2007, mentre la violència a la regió augmentava, el govern espanyol va

Militars israelians a Neue Yaaqov

autoritzar que empreses armamentistes venguessin a Israel armes de foc, combustibles militars, explosius, bombes, coets, míssils i torpedes*. Han cooperat en programes de combatents futurs, guerres nuclears, biològiques i químiques, en detecció d'explosius, etc...³ Al llarg dels últims dos anys, les exportacions espanyoles de material militar a Israel no sols no han minvat, sinó que s'han quadruplicat. S'ha passat d'un total de 488.690 euros el 2005, fins a 2.366.820 euros el 2007. El fet que, durant el mateix període, aquest material militar fos susceptible de ser utilitzat per la mort de més de 1.500 palestins -100 d'ells infants- no va ser argument suficient perquè el govern espanyol -més atent al benefici que a l'ètica- deixés d'autoritzar aquestes vendes.

La responsabilitat del govern espanyol

I per què diem que, més enllà de consideracions ètiques, aquestes vendes suposen una violació de la mateixa legislació espanyola i europea? La principal raó és que, des de l'any 1998, la venda d'armes a la Unió Europea disposa d'un Codi de Conducta, els criteris del qual són d'obligat compliment per tots els estats membres. Les empreses que pretenen exportar material militar han de sol·licitar una autorització prèviament i la seva denegació o acceptació és competència del govern. I què és el que ha de valorar el govern? Entre d'altres criteris, el Codi de Conducta estableix que no es poden autoritzar exportacions a països que no respectin els drets humans o en els quals hi hagi tensions o conflictes armats.

Richard Falk, relator de les Nacions Unides pels drets humans a Palestina, va declarar recentment que els atacs actuals de l'exèrcit israelià sobre la Franja de Gaza representen violacions greus i massives de lleis internacionals humanitàries. Ja anteriorment, l'evident existència d'un conflicte armat o el fet que la Comissió de Drets Humans de les Nacions Unides hagués condemnat Israel sistemàticament per violació greu de drets humans van ser causes suficients perquè Noruega, Finlà-

dia i Suècia decidissin suspendre definitivament les vendes d'armament a Israel o perquè el Regne Unit, Holanda, Bèlgica, Alemanya i França decidissin no autoritzar un nombre important d'exportacions. Però, fins al moment, no hi ha constància que aquestes causes també hagin estat suficients pel govern espanyol.

Així doncs, cal actuar amb coherència, sense complicitats. Demanem que l'Estat espanyol -i, per extensió, les disset comunitats autònomes- facin seu el que ens demana R. Falk: “Tots els estats membres de les Nacions Unides estan obligats a protegir tota la població civil (...) no tan sols per condemnar les greus violacions d'Israel, sinó per desenvolupar noves vies de protecció real del poble palestí”. Els governs espanyol i autonòmics poden contribuir activament a fer-ho suspent els convenis en vigor, fent seu l'exemple d'altres països europeus i, en definitiva, aturant les vendes de material militar a Israel i endegant el procés de construcció de noves vies de protecció real del poble palestí. L'Estat espanyol ha de fer seu el que diu la població i la societat civil: no en el nostre nom, no amb la complicitat de les nostres armes.

* Les dades i cites d'aquest article s'han extret d'un estudi impulsat pel Programa de No violència Activa i Construcció de Pau de NoVA, elaborat per Alejandro Pozo amb la col·laboració de Rafael Grasa, Albert Caramés, Neus Ramis, Martí Olivella i Luca Gervasoni i Vila. Aquest informe estarà disponible pròximament. Per més informació contactar a: NoVA - info@nova.cat - 934.049.085.

Exportacions espanyoles a Israel de material de defensa per categories de productes (en milers d'euros corrents)

CATEGORIA	DESCRIPCIÓ	2004	2005	2006	2007	TOTAL
15	Equips de formació d'imatge o de contramesura		132,49	160,42	1.239,28	1.532,19
1	Armes de foc (calibre 12,7 mm i inferiors)	35,26	83,74	74,91	163,60	357,50
8	Combustibles i explosius militars		50,76	50,76	87,59	189,11
4	Bombes coets, torpedes, míssils		6,74	155,26	25,47	187,47

Font: Subdirecció General de Comerç Exterior de Material de Defensa i de Doble Ús.

Exportacions espanyoles de material militar o de seguretat a Israel (milers d'euros corrents)

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	1998-2007
Mat. Defensa	4.497,30	1.533,71	4.909,68	487,97	1.597,10	1.005,80	35,26	273,73	441,34	1.515,93	16.297,81
Mat. de doble ús	131,39	128,03	822,73	99,20	152,56	244,29	1.515,64	41,32	1.587,32	576,81	5.299,29
Armes curtes		223,15	226,57	165,99	298,16	289,30	106,40	173,64	247,27	274,08	2.004,56
TOTAL	4.628,69	1.884,89	5.958,98	753,16	2.047,82	1.539,39	1.657,30	488,69	2.275,93	2.366,82	23.601,66

Tica Font (2008). Informe 2008. Exportacions espanyoles d'armament. 1998-2007. Justícia i Pau, Barcelona.

1. La conselleria espanyola d'interior a Tel Aviv es va establir en virtut de l'Acuerdo entre el Reino de España y el Estado de Israel de Cooperación en Materia de Lucha contra la Delincuencia, signat el 18 d'abril de 2007.
2. Tica Font (2008). Informe 2008. Exportacions espanyoles d'armament 1998-2007. Justícia i Pau, Barcelona.
3. A finals de l'any 2004, l'Estat espanyol i Israel van signar un acord de col·laboració sobre investigació i desenvolupament (R+D) que inclou la col·laboració en aquests aspectes.

LEGALITAT UN SISTEMA JURÍDIC FONAMENTAT EN LA DISCRIMINACIÓ RACIAL

L'Estat d'Israel, un apartheid? Les lleis i polítiques hebrees

⇨ MARGARIDA CAPELLÀ
/Mallorca/

Durant les darreres setmanes s'ha recuperat molt la paraula apartheid per definir la situació existent a Palestina, però exactament quin és el seu significat? L'apartheid és una pràctica de segregació i discriminació racial prohibida pel dret internacional arran d'un conveni de l'any 1973 que consisteix en l'establiment de polítiques i actes inhumans amb la finalitat d'instituir i mantenir la dominació d'un grup racial de persones per sobre de qualsevol altre grup i d'oprimir-lo sistemàticament. En aquest sentit, els moviments internacionalistes consideren que una sèrie de lleis, polítiques i pràctiques fonamentals de l'Estat d'Israel corresponen a una discriminació racial sistemàtica i institucionalitzada amb la finalitat d'establir i mantenir la superioritat dels jueus israelians per sobre dels palestins. Acusen Israel, per tant, de ser un règim d'apartheid.

DISCRIMINACIÓ LEGAL

Entre les lleis que citen com a exemple, hi ha la llei de retorn de 1950, que estableix que tots els jueus del món sencer són considerats *nacionals* de l'Estat i poden adquirir la nacionalitat israeliana. En canvi, els palestins no jueus estan sotmesos a la llei sobre la ciutadania i l'entrada a Israel de 1952, que limita l'obtenció de la ciutadania israeliana als no jueus presents en territori d'Israel entre 1948 i 1952 i als seus descendents. Per altra banda, als territoris palestins ocupats, hi ha dos sistemes jurídics en vigor, segons el Comitè

Milers de musulmans intenten arribar a Jerusalem pel 'checkpoint' de Betlem

per a l'Eliminació de la Discriminació Racial de l'ONU. Els jueus són sotmesos a la llei israeliana (llei fonamental israeliana), mentre que els palestins es troben sotmesos a una complexa barreja de lleis que daten de l'Imperi otomà, britànic, jordà i de les ordres militars israelianes. Aquesta realitat crea un sistema jurídic de dues velocitats que constitueix una discriminació basada en motius nacionals.

DISCRIMINACIÓ INSTITUCIONAL: L'AGÈNCIA JUEVA I L'ORGANITZACIÓ SIONISTA MUNDIAL

De fet, la Carta de l'Agència Jueva

precisa que "la terra s'ha d'adquirir com a propietat jueva... i el títol de les terres adquirides s'ha de posar a nom del Fons Nacional Jueu perquè aquest pugui tenir les propietats inalienables del poble jueu". Així mateix, "l'Agència ha d'afavorir la colonització agrícola basada en una mà d'obra jueva i, en totes les obres o empreses fetes o afavorides per l'Agència, es considera com una qüestió de principi que la mà d'obra utilitzada sigui jueva". Tot plegat fa que més del 40% de les terres de la Cisjordània ocupada estan sota el control de les colònies jueves i d'infraestructures connexes i

no són accessibles a la població palestina.

Al mateix temps, amb la finalitat d'adquirir terres, es van adoptar una sèrie de lleis i mesures. Es tracta, per exemple, de la resolució de 1943 (adquisició de les terres amb fins públics) i de la llei de 1950 sobre els béns dels absents, que permet que l'Estat adquireixi les terres dels palestins desplaçats durant la *Nakba*.

SEPARACIÓ FÍSICA SEGREGACIÓ

D'altra banda, el Govern israelià té una política de demolicions de cases i d'expulsió forçosa respecte els pales-

tins a Israel i als territoris ocupats, en particular en les zones que pretén adquirir Israel, com la zona C, Jerusalem est i la zona tancada entre el mur i la Línia Verda -a Cisjordània- i el Naqab (Negev), Jaffa i Galilea.

Als territoris palestins ocupats, el mur i el seu règim associat té l'objectiu -i l'efecte- de separar els jueus israelians dels palestins, d'adquirir les terres palestines i la seva infraestructura per les colònies jueves i de crear una majoria jueva sobre aquestes terres de tal manera que el mur divideixi la població sobre la base de la raça i l'ètnia.

Durant el període que va anar de 1948 a 1966, Israel va mantenir i va augmentar el sistema de lleis d'urgència del mandat britànic i el va aplicar exclusivament als palestins que van aconseguir romandre a les fronteres del nou Estat. Aquestes lleis d'urgència van suposar restriccions a la mobilitat i una governabilitat militar arbitrària que ha implicat la imposició de lleis militars als ciutadans palestins, mentre els ciutadans israelians jueus eren sotmesos a lleis civils. L'objectiu principal d'aquestes lleis, segons les entitats solidàries amb Palestina, consistia a prendre la terra als seus habitants autòctons amb la finalitat de transferir els títols de propietat de les terres a l'Estat i a les agències sionistes internacionals. Les polítiques i les pràctiques utilitzades per Israel en l'administració dels palestins dins els territoris ocupats són una prolongació evident del règim de governació militar que es va viure de 1948 a 1966.

DRET INTERNACIONAL LA HAIA VA CONSIDERAR IL-LEGAL EL MUR DE SEPARACIÓ

Un mur il·legal que exigeix depurar responsabilitats

⇨ MARGARIDA CAPELLÀ
/Mallorca/

El Tribunal Internacional de Justícia va dictaminar l'any 2004 la il·legalitat del mur que construeix Israel a Cisjordània al·legant que viola el dret a la lliure determinació del poble palestí, el dret internacional humanitari i les normes de drets humans. Segons aquell dictamen existeix "el risc de noves alteracions en la composició demogràfica del territori palestí ocupat, en la mesura que contribueix a la divisió de poblacions palestines en algunes zones", violant així el conveni de Ginebra de 1949.

La destrucció i confiscació de béns que implica la construcció del mur viola els articles 46 i 52 de les regles de la Haia de 1907 i l'article 53 del quart con-

veni de Ginebra de 1949 referents al dret internacional humanitari, va considerar l'alt Tribunal que va afirmar que el mur obstaculitza la llibertat de circulació dels habitants del territori palestí ocupat, amb l'excepció dels ciutadans israelians i les persones assimilades -que la tenen garantida per l'article 12.1 del Pacte internacional de drets civils i polítics. D'altra banda, el TIJ va confirmar que també impedeix a les persones afectades l'exercici "del dret al treball, a la salut, a l'educació i a tenir un nivell de vida adient proclamats pel Pacte internacional de drets econòmics, socials i culturals i pel Conveni sobre els drets dels infants".

Quan un Estat incompleix les seves obligacions internacionals, incorre en responsabilitat internacional i se li imputen una sèrie d'obligacions. En el cas

del mur, el TIJ va establir que Israel té l'obligació de posar fi a les violacions del dret internacional. Això es materialitzaria aturant de manera immediata la construcció del mur i derogant i deixant sense efecte tots els actes legislatius i reglamentaris relacionats amb aquesta estructura. Segons el TIJ, Israel ha de reparar tots els danys i perjudicis causats per la construcció del mur al territori palestí ocupat.

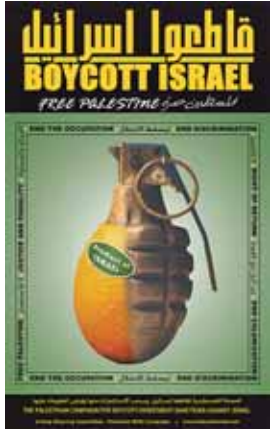
El dictamen del TIJ també feia referència a les obligacions de la comunitat internacional. Establí que tots els estats tenen l'obligació de no prestar ajuda o assistència per al manteniment de la situació creada arran de la construcció del mur i l'obligació de fer que Israel respecti el dret internacional humanitari incorporat al quart conveni de Ginebra.

Vista general de Betlem

DEIJO IBARRA

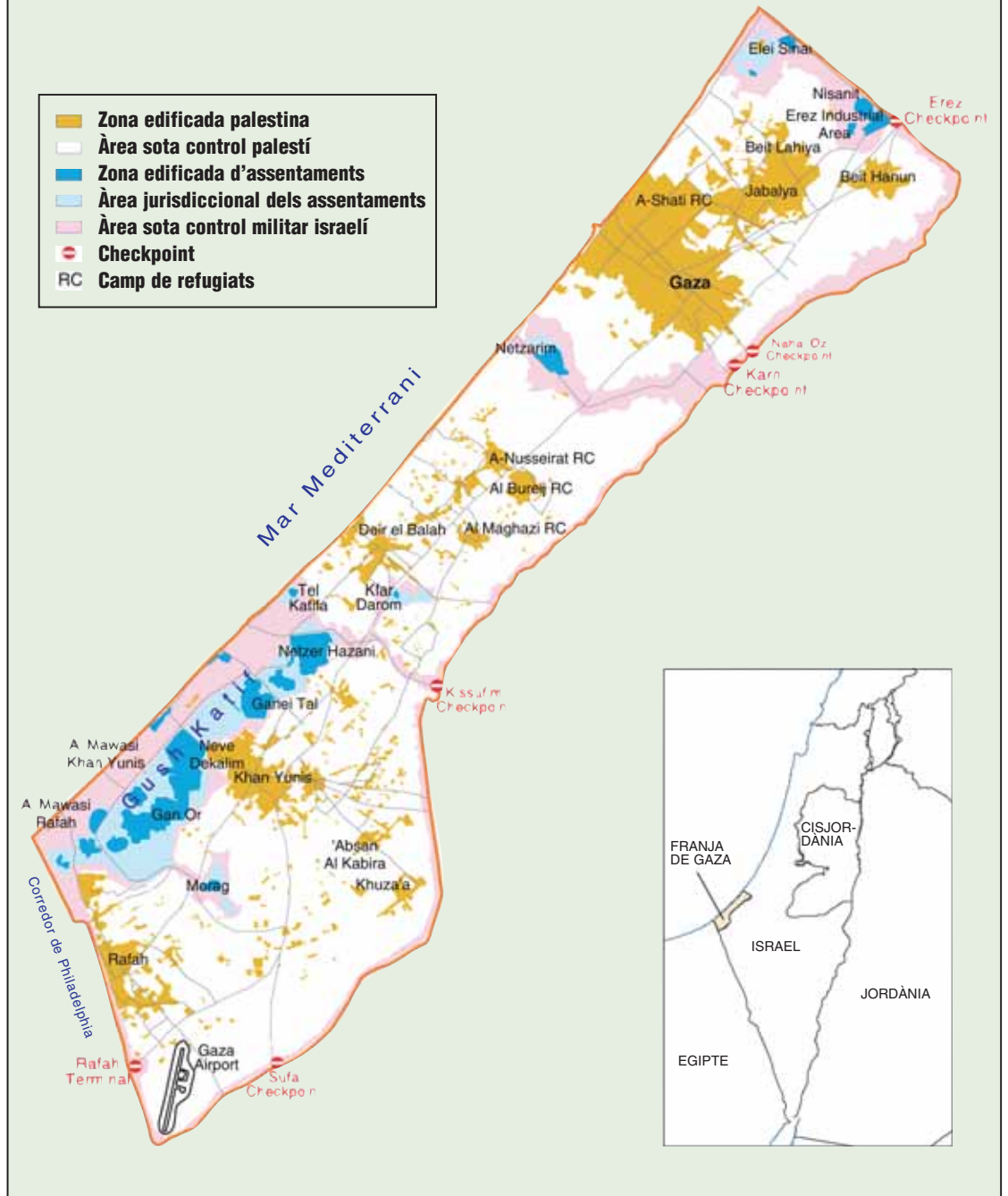
CARTELLS QUE FORMEN PART DE LA CAMPANYA INTERNACIONAL PEL BOICOT A L'ESTAT D'ISRAEL

Franja de Gaza: una gran presó

ELS MURS, LES FILFERADES I ELS 'CHECKPOINTS' ENVOLTEN UNA POBLACIÓ D'UN MILIÓ I MIG DE PERSONES

- Zona edificada palestina
- Àrea sota control palestí
- Zona edificada d'assentaments
- Àrea jurisdiccional dels assentaments
- Àrea sota control militar israelí
- Checkpoint
- RC Camp de refugiats

MÉS INFORMACIÓ:

- www.bdsmovement.net
- www.boicotpreventiu.org
- www.palestina.cat
- www.stophewall.org
- www.aturemlaguerra.org

CONTACTE DE LA CAMPANYA: COMUNITAT PALESTINA DE CATALUNYA (comunitat.palestina@gmail.com, 932 187 248)

CONSULTAR PROPERES MOBILITZACIONS A WWW.PALESTINA.CAT